

സെർഗേയ് അക്തൊബ്

സിന്ദുപുഷ്പം

5

ബേർലായ് അക്സാൻഡർ

സിന്ദുപുഷ്പം

ചിത്രങ്ങൾ : ഗവർണ്ണർ അക്സാൻഡർ

പ്രസിദ്ധീകരണം : മലയാളം പത്രം

പെൺകുട്ടികൾ മുതൽ പക്ഷേ, മുതൽ മാത്രമേ, നമസ്കരണമാർഗ്ഗമായിട്ട്. മറ്റുവിധത്തിൽ അവിടെ അച്ഛന്റെ മുസിമെത്തി. ആദ്യം മുതൽ മകൾ അച്ഛനെ അങ്ങനെ വണങ്ങിയിട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

“പ്രിയപ്പെട്ട അച്ഛാ, എനിക്ക് സ്വർണ്ണക്കുസരോ വെള്ളിക്കുസരോ വിൽപിപ്പിച്ച അലക്കുകാരെ വെള്ളിക്കുസരോ കൊണ്ടുവരണം. നവംബർ പതിപ്പ് ഒരു സ്വർണ്ണക്കുസരോ എനിക്ക് വേണ്ടത്. പൂർണ്ണചന്ദ്രന്റെ തിളക്കത്തോടെ ഇങ്ങനെ വെളിച്ചമാകുന്ന ഒരു കിരീടം.”

സത്യസന്ധനായ വ്യപാപാദി കുറച്ചുനേരം ചിന്താഗണ്ഡമായി നിന്നിട്ട് പറഞ്ഞു:

“അങ്ങനെയൊക്കെ, മകളേ. ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു കിരീടം കൊണ്ടുവരാം. കടലിനക്കരയുള്ള ഒരു രാജകുമാരിക്ക് അങ്ങനെയൊരു കിരീടമുണ്ട്. പാറക്കരകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു പർവ്വതത്തിൽ പാറകൾ തുരന്നുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഗുഹയിൽ ഏഴ് താഴ്വട്ടിട്ട് പൂട്ടിയ ഏഴ് ഇരുമ്പുവാതിലുകൾക്കുള്ളിലാണ് അതു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു കിട്ടുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. എങ്കിലും ഏതൊരു പണംകൊണ്ട് നേക്കാൻ കഴിയുമെന്നല്ല.”

നന്ദാക്കുറുപ്പൻ മകൾ അച്ഛനെ അങ്ങനെ വണങ്ങിയിട്ട് പറഞ്ഞു:

“പ്രിയപിതാവേ, എനിക്ക് സ്വർണ്ണക്കുസരോ വെള്ളിക്കുസരോ വിൽപിപ്പിച്ച സെസുവിന് അലക്കുകാരെ വെള്ളിക്കുസരോ കൊണ്ടുവരണം. പതിപ്പ് സ്വർണ്ണക്കുസരോ വേണം. എനിക്ക് പരസ്യപ്പെടുന്ന അച്ഛന്റെ കൊണ്ടുവരുന്ന അമ്മയുടെ കണ്ണാടി കൊണ്ടുവരാനായിട്ട്, കൂടുതലുള്ള സകല സുന്ദരവസ്തുക്കളും അതിൽ നോക്കിയാൽ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയണം. എന്റെ അഴകു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതും വെറുപ്പാണെന്നു തോന്നിക്കുമെന്നും ഒരു കണ്ണാടിയാക്കിയിരിക്കണം അത്.”

സത്യസന്ധനായ വ്യപാപാദി വീണ്ടും ചിന്തയിലാണു. കരക്കഴിഞ്ഞു അമ്പരം പറഞ്ഞു:

“അങ്ങനെയൊക്കെ, മകളേ. ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു അമ്മയുടെ കണ്ണാടി കൊണ്ടുവരാം. പെർഷ്യയിലെ പാഴ്സിയൻ പ്രതിഷ്ഠ അങ്ങനെയൊരു കണ്ണാടിയാണ്. പൊക്കമുള്ള ഒരു പാറക്കെട്ടിന്റെ മുകളിലുള്ള പൊക്കമുള്ള ഒരു ശിലാഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിലാണ് അതു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏഴ് താഴ്വട്ടിട്ട് പൂട്ടിയ ഏഴ് ഇരുമ്പുവാതിലുകൾ കടന്നുവേണം. കണ്ണാടി ഇരിക്കുന്നിടത്തോൾ,

മോപുരത്തിന്റെ കവാടത്തിലെത്തുന്നതെങ്കിൽ മൂവായിരം പാസുകൾ കയറാ-
 ന്നു. മുടിച്ചുയുള്ള വാറ്റു വീശിക്കൊണ്ടു് ഒരു മേപ്പീപ്പുൽ പാമ്പാളി താക്കോ പാമ്പി-
 ലും താപകൽ കവാടം നിൽക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതസുവാതിലുകളുടെ താക്കോലുകൾ
 താങ്കൾമാനിയുടെ അപ്പട്ടയിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുകയാണു്. നിന്റെ മേപ്പിയി-
 ലും ആഗ്രഹം നിറവേറുന്നതിലും വിഷമം പിടിച്ചു നോക്കുന്നു. ഏകിലും
 ഏകീർണ്ണ പണയകാലം നേരൻ കഴിയാത്തതായി മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അതേയൊരു ഇളയ മകൾ വന്നു് അപ്പൂക്കു താഴെവണങ്ങിയിട്ടു പറഞ്ഞു:
 "പ്രിയപിതാവേ, എനിക്കു് സ്വർണ്ണകുസുമം വെള്ളിക്കുസുമം വില
 പിടിച്ച സസസ്തീകിയർ താക്കോക്കാട്ടാ വെക്കുവുന്നതാലോ അപമാനിച്ച കി-
 ഞ്ചോ അത്തുകയ്ക്കൊക്കെയോ അതും വെക്ക. കൂടുതൽ ഏറ്റവും മംഗിരുള്ള പ-
 യ്യമായ സിന്ദൂരപുഷ്പമാണു് എനിക്കു വേണ്ടതു്."

സത്യസന്ധനായ വ്യാപാരി വീളും ചിന്താമണനായി, വളരെ നേരം ക-
 ിഞ്ഞാണു് അയാളോടു തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നതു്. അയാൾ തന്റെ
 ഇഷ്ടപട്ടിയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉരുവപ്പിട്ടു് പറഞ്ഞു:

"കേരള, തിന്റെ മേപ്പിയിലാണു് ആഗ്രഹം സംഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള
 പതിയെത്തു് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണിതു്. ഒന്നാമതു് ഏതൊരു വെക്ക
 നെന്തെ തിരുവയറ്റത്തു കിട്ടാത്തതെങ്ങിനെയും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ
 അന്നുവെക്കുന്നതു് ഏതൊക്കെ തിരുവയറ്റിലെങ്കിലും ചുവന്ന പൂക്കളോ
 ഏകീർണ്ണ സുഖമാണു്. എന്നാൽ കൂടിയിലെ ഏറ്റവും മംഗിരുള്ള പൂ ആ-
 താണെന്നു് എങ്ങിനെ അറിയാം? അതിനു് ആപതു കൂടിയിരിക്കാമെന്നും. എന്നാൽ,
 തിന്റെ ആഗ്രഹം എനിക്കു നിറവേറാൻ കഴിയാത്ത പോയതിൽ നീ പിണങ്ങ
 തു്."

കപ്പലിൽ പാക്കു തിറച്ചു് വ്യാപാരി യാത്ര തിരിച്ചു. അപരിചിതനെ
 ഈ അനേകം വാല്യങ്ങളിൽ അയാൾ പാക്കുകൾ വിറ്റഴിച്ചു. മൂന്നു മകൾക്കു
 കൊടുക്കാൻ, ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചമാക്കാൻ കഴിയുന്ന തണുപ്പിതയായ സ്വർണ്ണ
 കൂടിയിടം അയാൾ കരസ്ഥമാക്കി. ഒന്നാമത്തെ മകൾ ആവശ്യപ്പെട്ട അത്തുക-
 ക്കൊക്കെയും അയാൾ കണ്ടെത്തി. കൂടുതൽ ഏറ്റവും നന്മവസ്തുക്കളോടും പ്രതി-
 ഫലിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കയ്യാടിയിൽ വേലം നോക്കുന്ന യുവതിക്കു് മരിക്കലും പ്രാ-
 യം കൂടുകയില്ല. സന്തോഷം കൂടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ തന്റെ കയ്യാടിയിലു-
 യ ഇളയ മകൾ ആവശ്യപ്പെട്ട സമ്മാനം മാത്രം കണ്ടെത്താൻ ആ പിതാവിനെ

കഴിഞ്ഞില്ല. ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മേഗിയുള്ള സിന്ദൂരപുഷ്പമാണല്ലോ അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

പ്രസ്ഥമായ ചക്രവർത്തിമാരുടെയും മഹാരാജാക്കന്മാരുടെയും സുൽത്താൻമാരുടെയും ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ വാക്കുകൾകൊണ്ടു വർണ്ണിക്കുന്നവർക്കത്ര മേഗിയുള്ള അനേകങ്ങൾ ചുവന്ന പുഷ്പങ്ങൾ അയാൾക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഏതാൽ അവയിലേക്കെങ്കിലുമൊന്ന് ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മേഗിയുള്ള പുവാണെന്ന് തീർപ്പിച്ചു പറയാൻ ആർക്കും സാധ്യമായിരുന്നില്ല. വ്യാപാരികളെന്നെയും അക്കാദ്യം തീർപ്പായില്ലാതിരുന്ന, വിശ്വസ്തതയുന്മാരോടൊപ്പം വ്യാപാരി എണ്ണമറ്റ മണലാരണ്യങ്ങളും ചേലാരവനങ്ങളും കടന്ന് യാത്ര തുടർന്നു. പെൺമനു് ഒരു കൂട്ടം കൊള്ളക്കാർ അയാളുടെ സംഘത്തെ ആക്രമിച്ചു. സത്യസന്ധനായ വ്യാപാരി വിചലിപ്പിച്ച് സാധനങ്ങളും വിശ്വസ്തതയുന്മാരെയും ഉപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിലേക്കുമാറി ഓടുകയുണ്ടു്.

"മൈവവിരോധികളായ കൊള്ളക്കാരുടെ അടിമയായി ജീവിക്കുകയോ, മറ്റുവൻ കഴിയുന്നതിൽ മേലേ വസ്തുഗണനക്കിരയാവുന്നതാണു്", " അയാൾ വിചാരിച്ചു.

അയാൾ നിശ്ചിന്ദമായ, അഗമ്യമെന്നുതന്നെ പറയാവുന്ന വനത്തിനുള്ളിൽ ലോകം കടന്നു. ഏതാൽ അതുതന്നെ പറഞ്ഞു, ആ ചേലാരവനത്തിനുള്ളിലേക്കു കയറാത്താറും അയാൾക്കു മുന്നോട്ടുപോകാൻ കൂടുതൽകൂടുതൽ എളുപ്പമായിത്തുടങ്ങി! വൻകാടങ്ങളും കുറിയെഴുകുകളും അയാൾക്കു കണ്ടുപോകാൻ വഴിമാറി കൊടുത്തു! സത്യസന്ധനായ വ്യാപാരി അതുതപരമത്രനായി. ഏതാണു സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് അയാൾക്കു തീരെ മനസ്സിലായില്ല. കാൽപ്പമ്പട്ടിൽ തെളിഞ്ഞുവന്ന പാതയിലൂടെ അയാൾ നടപ്പു തുടർന്നു. പ്രഭാതം മുതൽ പ്രഭാതംവരെ അയാൾ നടന്നു. ചുറ്റുപാടും പ്രഭാതമുകുതയായിരുന്നു. ചുറ്റുമുള്ള സർപ്പത്തിനെയും കൂരിനട്ടിൽ മുക്കിക്കൊണ്ടു് ഓട്ടി സമാഗതമായി. ഏതാൽ അയാളുടെ കാൽപ്പമ്പട്ടിൽ ഓരും വെളിച്ചമുണ്ടായിരുന്നു. അർദ്ധരാത്രിയായിട്ടും അയാൾ നടപ്പു നിർത്തിയില്ല. പെൺമനു് മുമ്പിൽ ഒരു പ്രകാശം കാണുന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നി. മുൻപാട്ടു ചെല്ലത്തോറും പ്രകാശത്തിന്റെ ശക്തി കൂടിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മുമ്പിൽ അതു് പകൽവെളിച്ചംപോലെ ഉജ്ജ്വലമായിത്തീർന്നു. ഏകിലും വിരക കയ്യാണു ശബ്ദമോ മണമെങ്കിലും ചെല്ലമോ കേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ ഒരു താഴ്ന്നായ പ്രദേശത്തു് എത്തിച്ചേർന്നു. അതിന്റെ മേൽ നടുവിൽ

സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും, വെള്ളിയുടെയും, മഞ്ഞളുടെയും, തിളക്കംകൊണ്ട് പ്രകാശമാനമായ ഒരു അങ്കകൊട്ടാരം നിന്നിരുന്നു. കൊട്ടാരം, ജാലിപ്പുകൊണ്ടിരുന്ന കിടപ്പും, അവിടെയും തീയ്യംബായിരുന്നില്ല. ഉലിച്ചുയർന്ന നിൽക്കുന്ന സൂര്യനെപ്പോലെയാണിരുന്ന അത്. അങ്ങൊട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ വെറുനീച്ചു. കൊട്ടാരത്തിന്റെ മനാലകളെല്ലാം തുറന്നുകിടന്നിരുന്നു. അകത്തു നിന്ന് മധുരസംഗീതം മുതിർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ചുവന്ന പാവതാണി വീശിപ്പുതു. സ്വർണ്ണക്കുപ്പോലിയുള്ളതായ ഒരു കോണിയിലൂടെ വ്യാപാരി കൊട്ടാരത്തിനകത്തു കയറി. അയാൾ മധ്യഭൂമവലം ബിച്ച് അദ്യത്തെ മുറികളിൽ പ്രവേശിച്ചു. പിന്നീട് രണ്ടാമത്തെയും, മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും മുറികളിൽ കയറിനോക്കി. അവിടെയും, ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്തു മുറികൾ കയറിയിറങ്ങിയിട്ടും അയാൾക്ക് ഒരു ജീവിതെയും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഏകിലും ഏല്ലാ മുറികളും രാമരോധിതമായ ആഡംബരത്തോടെ സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും, മഞ്ഞളും, ആനക്കൊമ്പുകളും അയാൾ അതിരൂമമ്പാരിയെത്തും കണ്ടിട്ടില്ല.

അങ്ങനെയെ ആ സമ്പൽസമൃദ്ധിയും അവിടെ ഉരുകുമ്പോഴേക്കും മൃത്യുനന്തരം കാണാനില്ലെന്ന വസ്തുതയും വ്യാപാരിയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്പോഴും അവിടെ മധുരസംഗീതം അനർപ്പമുമായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒറ്റവിൽ വ്യാപാരി സ്വയം പാഞ്ഞു:

“ആഡംബരത്തോടെ അതിഗംഭീരമായിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇവിടെ വീശപ്പെടാൻ യാതൊന്നുമില്ല.”

വ്യാപാരി അതു പറഞ്ഞു കഴിയുംമുമ്പെ അവിടെ ഒരു തീർത്ഥാടകപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സ്വർണ്ണപ്പാത്രങ്ങളിലും വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളിലുമായി പലതരം വീഞ്ഞുകളും പലഹാരങ്ങളും അതിൽ നിറഞ്ഞിവച്ചിരുന്നു. വ്യാപാരി രോഷത്തോടെ “മതിയാമൊട്ടും, തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്ത്—അയാൾ അത്ത് നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അത്രയും സ്വാദുള്ള വിഭവങ്ങൾ അയാൾ അതിരൂമമ്പാരിയെപ്പോലും അധീഷ്ഠിപ്പിച്ചില്ല. വയർ നിറഞ്ഞപ്പോൾ അയാളെങ്ങിനെയും, തൽക്കണ്ഠ, അന്നമൊഴും, അതിരൂമമ്പാരിയെന്ന സാധനത്തെയും അപ്രത്യക്ഷമായി. അപ്പോഴും സംഗീതം അനർപ്പമുമായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവിടെ നടക്കുന്ന ആ മഹാത്മ്യത്തോടെ സത്യസന്ധനായ വ്യാപാരിയെ

ആശ്ചര്യപരമായതാക്കി. മനോഹരമായി അവതരിപ്പിച്ചു മുറികളിലൂടെ നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു:

“കാപ്പു സ്വയം കിടന്നു” മറ്റൊരാൾ കഴിഞ്ഞുകിട്ടി...”

തൽക്ഷണംതന്നെ വെളിച്ചത്തുകൾ തുടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വെള്ളിമേൽക്കൊട്ടിത്തൊട്ടികൾ ഒരു സ്വർണ്ണക്കട്ടിൽ അയാളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതിൽ കാർദ്വലക്കോയ ഒരു തൂവൽക്കിടക്ക വിരിച്ചിരുന്നു.

ഈ പുതിയ അത്തുറം കണ്ടു വ്യപാരി പൂർവ്വാധികം അസ്വസ്ഥ. എങ്കിലും അയാൾ കട്ടിലിൽ കയറിക്കിടന്നു മേൽക്കൊട്ടിമുഖം മുങ്ങുകയും തുടങ്ങിയ പഴുപ്പാക്കുകയും താഴ്ന്നിയിട്ടു. മുറിയിൽ സന്ധ്യാസമയത്തെതൂലാപമുള്ള നേരിയ ഉരുൾ പടർന്നു. സ്വപ്നസ്വപ്നം അകന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടെന്നു “സ്വപ്നത്തിലേക്കിലും എത്തിക്കൊണ്ട് പുതിയൊരു ഒരു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!” ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ വ്യാപാരി വിചാരിച്ചു. ആ നിമിഷത്തിൽ അയാൾ ഗാഢനಿದ്രയിലായി.

വ്യാപാരി കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ സൂര്യൻ പോക്കമുള്ള കാക്കകൾക്കും മുകളിൽ പൂർത്തിയായിരുന്നു. സന്ധ്യയും സന്ധ്യയും സന്ധ്യയും ഒന്നിങ്ങനെയെങ്കിലും കാണപ്പെട്ടിരിക്കാൻ സന്ധ്യ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അയാൾ റാറ്റി മുഖൻ ഉറങ്ങിയതു്. മുക്ക രണ്ടു പുതിയൊരു ഉല്ലാസവതികളായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയായ ഇളയ കെൾ ദാഹിതയായി ഇരിക്കുന്നതാണ് അയാൾ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടതു്. മുക്ക പുതിയൊരു ധനികനായ വെള്ളാർ വന്നപ്പോൾ എന്നും പിടാവു തിരിച്ചുവരുന്നതിനു മുന്പുതന്നെ അവർ വിവാഹിതകളാകാൻ തീരുമാനിച്ചതും. എന്നാൽ പുറംവെള്ളാർ സന്ധ്യയായ ഇളയ കെൾ അപ്പോൾ വന്നെന്നുവെക്കു വിവാഹത്തുപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകപോലുമില്ലെന്നു് ശ്രദ്ധംചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്നും അയാൾ സ്വപ്നം കണ്ടു. അതിനാൽ മേൽസ്വയംതന്നെ അയാൾക്ക് സന്ധ്യയായും ദുഃഖവും കൊന്നി.

കട്ടിലിൽനിന്നു താഴെയിറങ്ങിയപ്പോൾ തനിക്കവെണ്ടി പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതു് ഒരു പട്ടുകുപാത്രത്തിൽ വെള്ളം നിറയുന്നതായാണ് വ്യാപാരി കണ്ടതു്. അയാൾ മുഖം കഴുകി പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു. അവിടെ നടക്കുന്ന അത്തുറങ്ങൾ കണ്ടുകണ്ടു് അയാൾക്കവെയിൽ വിസ്മയം തോന്നാനായി. ഒരു അമ്മപ്പാത്തു് ചായയും കാപ്പിയും പലഹാരങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വ്യാപാരി പ്രാർത്ഥന ചെയ്തിയിട്ടു് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. പിന്നീടു് സ്വർ

സ്റ്റുനിറമുള്ള പകൽവെളിച്ചത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിന്റെ ചെഗി കണ്ട് ആത്മശിക്ഷണമായി അതാവ ഏല്പായിത്തു. ചുറ്റിനടന്നു.

പച്ചനിറമുള്ള വെണ്ണക്കല്ലുകൾക്ക് തീർത്ത പരവകട്ടെ. സ്വർണ്ണക്കൈവടി കളമുള്ള മണനാർ കോണിപ്പടി അതാവ കൊട്ടാരത്തിൽ പുറത്തു കടന്നു. അതിമനോഹരമായ ഒരു ഉദ്യാനത്തിലാണു് അതാവ ഏത്തിച്ചേർന്നതു്. തേൻ കിനിയുന്ന തുളക്ക പഴത്തളുടെ മേൽകൊണ്ടു് ശിരസ്സു നടിപ്പു നിൽക്കുന്ന വിവിധശൈവ്യകാണ്ഡങ്ങൾ, സർപ്പമൃഗം, ചെറുതുമ്പുന്ന മണനാഹരപുരുഷങ്ങൾ, സ്വർണ്ണമൃഗം, ഗീതം, പൊഴിക്കുന്ന പക്ഷികൾ, മേഘങ്ങളെ ഏത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ജലധാരകൾ, പശുക്കൾകൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ച തോട്ടകളിലൂടെ വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞൊഴുകുന്ന കൊച്ചുതവികൾ.

സത്യസന്ധനായ വ്യാപാരി അത്തുൽകൊണ്ടു് വിടർന്ന ചിരികളൊക്കെ അതില്ലാ. മോഷ്ടിക്കാണ്ടു്, പൊട്ടുന്തു് പച്ചപ്പല്ലികൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് വളരുന്ന ഒരു വെളുത്തനിറമുള്ള കുമ്പളിയിൽ ഒരു ചുവന്ന പുത്തു. നിൽക്കുന്നതു് അത്തുൽകളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടു. അതിന്റെ ചെഗി പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വാക്കുകൾ പോരാ, വെളുത്തനിറമുള്ള അതിന്റെ ചെഗി പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വാക്കുകൾ പോരാ, വെളുത്തനിറമുള്ള അതിന്റെ ചെഗി പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ വാക്കുകൾ പോരാ. വ്യാപാരിയുടെ ഏതെങ്കിലൊരു കൈ നിമിത്തമേ അതാണു് നിന്നുപോയി. അതാവ പുവിന്റെ അടുത്തുകൾ നടന്നു. അതിന്റെ പരിമളം ഉദ്യാനമാകെ പ്രസരിപ്പു. ഉദ്യാനമാകൊണ്ടു് വ്യാപാരിയുടെ കൈകൾ ചുരുൾ വിരിയു. അതാവ ആദ്യം, നിറഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു:

“ഇതാണു് മോഷ്ടത്തിൽപെട്ടു് ഏതാവു. ചെഗിയുള്ള സിന്ധുവെഴുത്തു. എന്റെ ഇത്തരം കൈ ആവശ്യപ്പെട്ടു പുത്തു..”

ഇത്തരം പരഞ്ഞു് വ്യാപാരി സിന്ധുവെഴുത്തിന്റെ അടുത്തുകൾ അതു പറിച്ചെടുത്തു. ആ നിമിത്തത്തിൽ കണ്ണുനീക്കുന്ന വിധം, കൊള്ളിയാൻ ചിന്നി. ശക്തിയായി തൂടി മുങ്ങി. തൂടി വിടർകൊണ്ടു. തൂടി പിളർന്നുവന്നതുപോലെ ഒരു രൂപം അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മേന്മയ്ക്കും ഉന്മയ്ക്കുമുള്ള ആ രൂപം മേന്മക്കാരനായ, നിന്നു മോഷ്ടംകൊണ്ടു് മുടിയ ഒരു ചീകരസത്വമായിരുന്നു. മേന്മയ്ക്കും മേന്മയ്ക്കും ആ സത്വം അമറി:

“നി ഏതാണു് ചെയ്തതു്? ഏതാണു് ഏതാവു. പ്രിയപ്പെട്ട ഈ സിന്ധുവെഴുത്തു. ചെഗിയാൻ നി ഏത്തിനെ മേന്മയ്ക്കുപെട്ടു? കണ്ണിലെ കണ്ണുനീക്കുന്നതിനോടു അതിൽ പരിപാലിച്ചു വളർത്തിയ പുവാണിതു്. ചിവന്മയ്ക്കും ഈ പു മോഷ്ടത്തിൽനിന്നുക്കരുന്നതാണു് ഏതാണു് ഏതാവു. വലിയ സന്തോഷം.. ചിവിതത്തിൽ

എനിക്കുള്ള ഒരേയൊരു സാഹസ്യമാണ് നീ കളിക്കരുത്തയ്ക്ക് ഞാൻ നിന്നെ ഒരു ബഹുമാന്യതാർത്ഥിക്കുമെന്നപോലെ സ്വീകരിച്ചു നിന്നെന്ന് ആഹ്വാനം വിശ്രമം. തന്നെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടു ഒരൊരുത്തിന്റെ പ്രതിഫലം ഇതാണോ? ഏകിൽ നീ ഇതിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കും. ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണോ തിരക്കോട്ടി!"

സാധു വെള്ളനിന്നും അനേകം ഭീകരവസ്തുക്കൾ ഒരു സമയത്തു് അതു് ഏറ്റെടുത്തു.

"മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നോട്ടി!"

അതുകൊണ്ടു് വ്യാപാരിയുടെ മുട്ടകൾ വിറച്ചു. ഭീകരനും, ദീമാകാരുടെയും ആ സമയത്തിന്റെ മുഖിൽ മുട്ടുകൾ നിന്നുകൊണ്ടു് അയാൾ കേൾവേക്കുവിട്ടു.

"ഉദാഹരണമായ ആതിഥേയത്വം, ആശ്വാസത്തിന്റെ അനുഭവമെന്നോ അഗാധതയുടെ അധിപനെന്നോ, ഏതാണു് അങ്ങനെയെ വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടു അറിയാതെ കൈയ്യുപോയ ഒരാളിനു് അതു് എനിക്കു മാത്രം അത്ര. ഏതെന്നു കൊല്ലത്തോ! ഏതാൻ കഥ മുറുപ്പൻ കേൾക്കാൻ അതു് സന്ദർശിച്ചു കാട്ടണം. എനിക്കു് മൂന്നു പെൺകുട്ടികളാണുള്ളതു് സുന്ദരിമാനും സുശീലകളുമാരും മൂന്നു പെൺകുട്ടികൾക്കും അദ്ധ്യക്ഷക്കാരന്മാർക്കു് മാത്രം സമ്മാനം കൊണ്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണു് ഞാൻ അവരോടു് എന്തിനെന്നു മുത്തവരക്കു് അനുചരിതമായ ഒരു കിരീടം, രണ്ടാമത്തെ കേൾക്കു് ഒരു അത്തുതകണ്ണാടി, ഇത്രയെ കേൾക്കു് ചോരകൾക്കു് വെച്ചു് ഏറ്റവും ചെലിയുള്ള ഒരു സിന്ധുവപ്പു. മൂന്നു രണ്ടു പുത്രിമാർക്കുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ ഞാൻ വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. എന്താൽ ഏതു തിരഞ്ഞിട്ടും ഇത്രയെ കേൾക്കുള്ള സമ്മാനം. എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടു മുറുപ്പിൻ ഞാൻ അതു് അങ്ങനെയും മറ്റൊരുത്തിൽ കൈക്കൽ. ചോരകൾക്കു് വെച്ചു് ഏറ്റവും ചെലിയുള്ള സിന്ധുവപ്പു. ഇത്രയെന്നു മനിക്കും, പ്രതാപിയും, ശക്തനായ ഒരു യജമാനൻ മറ്റൊരുത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു ചെറുപ്പത്തും ഞാൻ പറിപ്പെടുത്താൻ ഏതൊരു കോപിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു അറിയാതെ കൈയ്യുപോയ അപമാധത്തിനു് അതു് എനിക്കു മാത്രം തരണം. വീട്ടിൽ പോയി പുത്രിമാരെ കാണാനും ഇത്രയെ കേൾക്കു് ഈ സിന്ധുവപ്പു. തൽകാലം അതു് ഏതെന്നു അനുഭവിക്കണം. അതിന്നു പകരം ഏതു സ്വർണ്ണം വേണമെങ്കിലും ഞാൻ കൊടുവെന്നു അതും."

ഇടിച്ചാക്കംപോയുള്ള ഒരു ചീനി കട്ടിൽ മാർഗ്ഗാധികാരികളാണു ആരണ്യത്തിന്റെ അർദ്ധം. അഗാധതയുടെ അധിപനായ ചീകരണങ്ങൾ വ്യാപാരിയോ? ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

"ഏനിക്കു നിന്റെ സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ വേണ്ട ഏന്റെ കൈവശമുള്ള സ്വർണ്ണം സൂക്ഷിച്ചുവെത്താൻ ഇവിടെ ഇടം പോരാ നിനക്കു" മറ്റൊരു കൈമാർഗ്ഗമേയുള്ള നിനക്കു പകരം നിന്റെ പുത്രിമാരിലൊരാളെ ഇങ്ങനെ ഇത്തരമിതെ" സ്വർണ്ണം ചെമ്പാൽ നിന്നെ ഒരു ചോൽ പെരുവം ഏറ്റിടാൻ ഹിട്ടിയെപ്പം തിരിച്ചു വിടാം. മാത്രമല്ല, അതാൻ തിരാങ്ങാ യന്ത്രം ഈ സ്വർണ്ണപുത്തും നിനക്കു സഹാനിക്കുകയും ചെയ്യും. നി ഇന്നത്തെ ഏന്റെ കൈവശത്തിൽ കഴിഞ്ഞതുപോലെ ദാരുണീയവൃത്തിയൊരു നിന്റെ പുത്രിയെ ഇവിടെ സ്വന്തമായി ജീവിക്കാം. ഏനിക്കു ഇവിടെയെ ഏകാന്തത അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നതെ" കട്ടിണനാളെ പറഞ്ഞു. "

"ഇതാരുമില്ലാത്ത ആതിഥേയൻ, ആരണ്യത്തിന്റെ അർദ്ധം. അഗാധതയുടെ അധിപനായ പ്രഭാ! ഏന്റെ പുത്രിമാരിലൊരു സ്വർണ്ണനാളെ ഇവിടെ വരാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിലും? വരാൻ സമ്മതിച്ചാൽ അന്നെ ഏനിക്കു ഇവിടെ ഏതെങ്കിലും? നല്ല വർണ്ണം മറ്റൊരു സമ്മതിച്ചാൽ" ഓർ ഇവിടെ ഏനിയെ" ഏനിക്കും മേൽക്കൽ കടന്നുവന്നു ഏനിക്കും പാതകം കാണി മറ്റൊരു ഏനിക്കു നിശ്ചയിച്ചു. "

ചീകരണങ്ങൾ അതിനു ചുറ്റും പറഞ്ഞു" ഇങ്ങനെയാണു

"നിന്നെപ്പറ്റി മറ്റൊരു കാര്യം" സ്വർണ്ണനാളെ നിന്റെ പുത്രിമാരിലൊരാൾ ഇവിടെ വരാൻ അനുവദിക്കാം. അതിനു തയ്യാറാവുന്നില്ലെങ്കിൽ നീ തിരിച്ചു വന്നു" അതിനാൽ അർദ്ധം മറ്റൊരു വരികൾക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ഏനിക്കു ഏതെങ്കിലും ആരോടായി" നീ തന്നെ പുത്താക്കുന്ന ഏന്റെ വിരലിൽ കിടക്കുന്ന ഈ മോതിരം ഓർ നിനക്കു അത് ഈ മോതിരം വലതു കയ്യിലെ ചെറുവിരലിൽ അണിഞ്ഞു ആരോടായി" കണ്ണുപ്പു മൂക്കും-മുഖം" ഇതിനുശേഷമുള്ളതും ഇത്തരം നിനക്കു വീട്ടിൽ പോകാം. നിന്റെ വാക്കു പാലിക്കാൻ മറ്റൊരു പകരം ഈ മാത്രമേ ഓർ അനുവദിക്കാൻ കഴിയൂ. "

വ്യാപാരി ഗാർഹസ്ഥ്യവുമായിട്ട് മറ്റൊരു വഴിയെ നോക്കി നിന്നു മറ്റൊരു അർദ്ധം ഒരു മറ്റൊരു തിരക്കുവെക്കുന്നു

കമ്മീഷൻ അയക്കുമ്പോൾ ചിലർക്കു ഒരു സ്കാർപ്പ് ഏറ്റുവാങ്ങിയിട്ടു വെച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് ചിലർക്കു കൈയ്യിൽ എത്തിച്ചു. ഭാരം വെട്ടുമ്പോൾ രണ്ടു പേരും ആറ്റുവാരംകൊണ്ടു ഏറ്റു വെച്ചു. ഏറ്റുവാങ്ങി സീറുപെറ്റു കണ്ടതായാണു ഇത്രയും കൈ വെട്ടിക്കൊണ്ടു കയറാൻ പെറ്റു. അവരെ നോക്കിപ്പോയി. അപ്പോൾ ഒരു പേർ അതിയിട്ട് അപ്പോൾ കയ്യിൽ ചിലമ്പിച്ചു ചുക്കുമ്പോൾ അവർക്കു കയ്യിൽ ചിലമ്പിച്ചു.

[illegible][illegible][illegible]

நாசுபூர்ப்புரம் 1936-ம் ஆண்டின் கெட்டு விட்டது" காரணத்தால், புரணை சீக்கரபுரத்திலே அடுத்து கப்பல்கள் சம்பந்தம் அதுமையிடுவதில் புரணை

“നഗ്നിതൃപ്തം വേണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോകട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ ജീവൻ നഷ്ടിക്കാൻ ഇല്ലാത്ത പോകുന്നതു”¹¹

സംസ്കൃത വാണരജ്യം വിദ്യാപഥം പ്രിണിതം ഇതര കരകള വിളിച്ച് സന്ന
 ദംഭവസംജഗ്ദ്ധം വിവഹിച്ച കഥ മുതലി കേവലനാടികള ചുമക്കുന്ന
 അ വാണരജ്യത്തി അടുത്തുകി മുനയിൽ ചു കണ്ടാ നിന്നു ഇങ്ങനെ
 അപേക്ഷിച്ചു.

‘‘അദ്ധ്യക്ഷന്മാരേ, ഏതൊരു അദ്ധ്യക്ഷനും, ഞാൻ മരിക്കുന്നതിനായി

കൊട്ടാരം, മുഴുവൻ ചുറ്റിനടന്നു കാണാനായി അവൾ ഭുജിക്കാനും കയറിയിറങ്ങി അവിടെയെങ്കിലും കാഴ്ചകൾ അർഹമെ അത്ഭുതപരങ്ങളുമായി. അവൾ വളരെ ദൂരം അങ്ങിനെ ചുറ്റിനടന്നു താൻ കാണുന്ന കാരോ മുറിയും മുമ്പു കണ്ട മുറികളെക്കാൾ കൂടുതൽ ദേവപരമാണെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി പിൽനിട്ട് സിന്ധുപുത്രം, വധുവിന്നു സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ, കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് അവൾ തോഴത്തിലേക്കു നടന്നു തെരുത്തിപ്പു. പക്ഷകൾ അവൾക്കുമേലായി മധുരഗീതം പാടിപ്പു വൃക്കാരളും കരകളും പച്ചത്തളും റിസ്സിളക്കി അവളെ അഭിപ്രാദ്യം ചെയ്തു അവൾ അടുക്കത്തുകിരുന്നപ്പോൾ ജലധാരകൾ കൂടുതൽ ശക്തിയിൽ മുക്തിലേക്കുതീർന്നു തെളിയിട്ട് നിന്നു അത്ഭുതകളുടെ ആരവം കൂടുതൽ ഉറക്കത്തായി നൂണുന്നപ്പോൾ അവൾ പല്ലമുറിയ ഒരു മധുരകുന്നിനു മുന്നെത്തി അവളുടെ അച്ഛൻ സിന്ധുപുത്രം, ഹരിപ്പെടുത്തുക അവളുടെനിന്നായിരുന്നു സിന്ധുപുത്രം പഴയ സ്ഥാനത്തു വരുത്തിയവെങ്കിൽ അവൾ സമർപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു അതു പുറത്തുള്ള ഉപരിതലത്തെ അതു അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു പാൻ മെന്ന് പഴയ തലയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു അതിന്റെ മോഴ പതിയെപ്പോ വർദ്ധിച്ചുവന്നു കൊന്നു

ഈ കാഴ്ചയ്ക്കും കണ്ടു അവൾ ഹിസ്തയ്യസ്തയായി ഏകിലും തനിക്കു ദൈവം പ്രിയപ്പെട്ട സിന്ധുപുത്രം യഥാസ്ഥാനത്തു എത്തിച്ചേർന്നതിൽ അവൾ സന്തുഷ്ടയായിരുന്നു അവൾ കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിലേക്കു മടങ്ങി അവിടെ ഒരു മുറിയിൽ തനിക്കുമേലായി ഒരു മേശ മേക്കിയിരിക്കുന്നത് അവൾ കണ്ടു അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു

“ആണുത്തിന്റെ അംഗം, അംഗങ്ങളുടെ അധിപനായ മികകനു താൻ ഏതൊരു കോപിക്കാതിരുന്നോ, ഉദാഹരിയായ ഒരു യജമാനനെപ്പോലെ ഏകന്ന സഹിക്കുകയെന്നും, അപാന്നം”

അവൾ അതു വിചാരിച്ച മാത്രയിൽ ആ മുറിയുടെ വെണ്ണക്കൽച്ചേരിൽ നികകാഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വാക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു

“അൻ ചെങ്കിതരും യജമാനനെല്ലു പാശാസനമെന്ന് ചെങ്കിയുടെ ഏതു കല്ലനുമു, ശിരസാ വധിക്കാൻ ഈ മേശൻ തയ്യാറാണ്”

അവൾ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വെണ്ണക്കൽച്ചേരിലെ നികകാഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന സന്ദേശം, ധാരണപോലാൻ ഒരു കെഞ്ഞുനി തന്നെപ്പറന്നിരുന്ന വിവരങ്ങൾ, അപ്പമെ അറിയിക്കുന്നതെന്ന് ചെണ്ടുന്ന് അവൾക്ക് ആശ്വാസം തോന്നി അത്

കൊല്ലം അഥവാ വെലാരികുരു-നകരണ കൽപ്പലിൽ ഒരു സ്വർണ്ണപ്പുറവും കപ്പിയും കപ്പലാവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അത് പലപ്രകാരംവിശേഷ പ്രിയസമോദനിക്കാർക്കും ഇങ്ങനെ എഴുതി

“എന്നെ കാർത്തു” കണ്ണിൽ വാർഷികരോഹണമുൾപ്പെടെയൊക്കെയൊക്കെ കാക്കുകയും അതിന്റെ ഒരു വാടകവാങ്ങിയൊക്കെയൊക്കെ കാക്കുകയും ഈ കൊട്ടാരത്തിന്റെ അടിപറ അതി ഇങ്ങനെ കാക്കുകയും അപ്പോഴത്തെ നെർക്കരും കേട്ടുകൊണ്ടു എന്താൽ പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തം എന്തിനൊക്കെ സമയമൊഴുത്ത് അടുത്തം എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ

എഴുതി എഴുതിയൊക്കെ ഉദ്യോഗത്തിൽ അതു അപ്രത്യക്ഷമാക്കി കൂടുതൽ ഉദ്യോഗ സ്വഹിതം മുൻപോട്ടു കേൾക്കുന്നതു നോക്കുകയും അതിൽ വെലാരികുരു പാണിയൊക്കെ നിങ്ങളെ കാക്കുകയും കേൾക്കുന്നതിൽ വെലാരികുരു കാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നിട്ടു വെലാരികുരു പാണിയൊക്കെ കാക്കുകയും അതിന്റെ അടിപറ അതി ഇങ്ങനെ കാക്കുകയും അപ്പോഴത്തെ നെർക്കരും കേട്ടുകൊണ്ടു എന്താൽ പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തം എന്തിനൊക്കെ സമയമൊഴുത്ത് അടുത്തം എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ

പിന്നീട് വെലാരികുരു പാണിയൊക്കെ കാക്കുകയും അതിന്റെ അടിപറ അതി ഇങ്ങനെ കാക്കുകയും അപ്പോഴത്തെ നെർക്കരും കേട്ടുകൊണ്ടു എന്താൽ പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തം എന്തിനൊക്കെ സമയമൊഴുത്ത് അടുത്തം എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ

അതായത് കാക്കുകയും അതിന്റെ അടിപറ അതി ഇങ്ങനെ കാക്കുകയും അപ്പോഴത്തെ നെർക്കരും കേട്ടുകൊണ്ടു എന്താൽ പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തം എന്തിനൊക്കെ സമയമൊഴുത്ത് അടുത്തം എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ

“എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ കാക്കുകയും അതിന്റെ അടിപറ അതി ഇങ്ങനെ കാക്കുകയും അപ്പോഴത്തെ നെർക്കരും കേട്ടുകൊണ്ടു എന്താൽ പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തം എന്തിനൊക്കെ സമയമൊഴുത്ത് അടുത്തം എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ

വെലാരികുരു പാണിയൊക്കെ കാക്കുകയും അതിന്റെ അടിപറ അതി ഇങ്ങനെ കാക്കുകയും അപ്പോഴത്തെ നെർക്കരും കേട്ടുകൊണ്ടു എന്താൽ പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്തം എന്തിനൊക്കെ സമയമൊഴുത്ത് അടുത്തം എന്തിൻ നെർക്കരയും വാങ്ങിയൊക്കെ

[illegible]

gratification in long-term goals, and a more moderate, yet still significant, effect of the

[illegible][illegible][illegible]

ആ പർണ്ണിക്കാൻ കഴിയത്തക്ക മാനാഹർത്തങ്ങളായിരുന്നു അവ. മാരക ദിവസവും പുതിയ വിനോദങ്ങൾ അവളെ കാത്തിരുന്ന് കരിയയില്ലാതെ തനിയെ സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴിയിൽ ഇരുത്ത കാട്ടില്ലാതെ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ സംഗീതധ്വനി അവളെ അന്തരീക്ഷം, കർദ്ദിഖല കലരൽ, അവളുടെ വഴിക്ക് കടന്നു പോകാനായി വഴിമറിക്കാത്തതും, അവൾ സമയം വെറുത്ത കളയാതെ വെൺ കട്ടികൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട തൊഴിലായ തൂണൻവെലയിൽ മുഴുകി, അവൾ പട്ടണത്തിൽ സ്വർണ്ണരൂപം, വെള്ളിരൂപം, കൊണ്ണു പുക്കൾ തൂണിച്ചെടുത്തു. വെൺത്തൂണുകൾ കോർത്തു അവയ്ക്ക് അലക്കുകൾ തൂണി താൽ തൂണിയ തൂവൽ കൾ അവൾ അല്പം അയച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു എന്നാൽ തൂണി തൂണിർവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല തൂവാല അവൾ സമ്മാനിച്ചത് ഉദാരമനിയായ അൻ്റെ കക്കിത്തറവും, അഗാധതയുടെ അധിപനായ ജീകരസന്ധത്തിനാണ്. അവൾ വെണ്ണുകൾ മണ്ഡപത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ തുവന്നു പോയിത്തുടങ്ങി. ഉദാരമനിയായ താൻ്റെ കക്കിത്തറവിനോടു നന്ദിപറയാൻ, വെണ്ണുകൾ മുക്കിയിൽ തീകൊണ്ണു ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അമൃതപ്പാലത്തിന്റെ സന്തോഷത്തോടുകൂടിയതാണ് അവൾ അവിടെ പോകുമ്പോഴുള്ളത്.

കാലം കടന്നു പോയി പറഞ്ഞതീർക്കാൻ സമയം ഏറെ വേണ്ടതായി. ചെറുതീർക്കാൻ സമയം ഏറെ വേണ്ടതല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ വ്യാപാരിയുടെ സുരക്ഷിതമായ ഇളയ കെൽ അൻ്റെ പുതിയ ഭവനവും പുതിയ ജീവിതവുമായി ഇണങ്ങിച്ചേർന്നു ഇപ്പോൾ അവളെ അത്തുരുപ്പുഴത്താമരയ്ക്കു അമൃതപ്പാലത്താമരയ്ക്കു കുന്നിന്മേൽ കഴിയുകയില്ല നാൾ ചെല്ലത്തോറും അവൾക്ക് അൻ്റെ ഉദാരമനിയായ യജമാനത്തോടു കൂടുതൽകൂടുതൽ ഇഷ്ടമായിത്തുടങ്ങി അമൃതം, അന്നം യജമാനത്തിനേതും വെറുത്ത വിളിക്കുകയല്ലെന്നും സ്വന്തം ജീവനോടൊപ്പം തന്നെ തന്ത്രപരീകരിക്കണമെന്നും അവൾക്ക് മനസ്സിലായി. അമൃതപ്പാലത്തിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കണമെന്നും, വെണ്ണുകൾമണ്ഡപത്തിൽ പോകാത്തതായ അമൃതത്തോടു തന്നെ ട്ട് സംസാരിക്കണമെന്നും അവൾക്ക് ഉദ്ദേശമായ അമൃതം, താണി.

അവൾ പല തവണ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും അമൃതപ്പാലത്തിന്റെ അലയുടെ അഗാധതയുടെ അധിപനായ ജീകരസന്ധം അത്ര സമ്മതിച്ചില്ല താൻ്റെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ അവൾ വേണ്ടിയിരിക്കുമെന്നും ജീകരസന്ധത്തിന് അറിയാതായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൾ പിന്തിരിയില്ല, തന്നോടു സംസാരിക്കണമെന്നും അവൾ ദിവസവും സന്തോഷത്തോടു യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റവിൽ സ്വന്തം അവളെ

വ്യാപാരിയുടെ ഉത്തര പത്രി കരൻ്റെ കീഴമാനത്തിൽ ഉറപ്പുനിന്നു. അവൻ അപ്പോൾത്തന്നെ തൊട്ടത്ത മേശക്കൊടി നിശ്ചിതസ്ഥലത്തുപോകാത്തു് അവൻ തൊട്ടത്തിൽ വളരെനേരം ഇരുന്നു. ഒടുവിൽ സന്ധ്യയായി അവൻ വീട്ടിലുപോങ്ങു്.

“വീശപ്പള്ളിയിനേരം, എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ.”

കുറെ അകലത്തായി ചികാസതം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതു് ഒരു പാത മുറിച്ചുകടന്നു് നിമിഷങ്ങൾക്കകം കരൻ്റെപ്പിൻ തടങ്ങു വ്യാപാരിയുടെ പത്രി ചികാസതത്തിന്റെതന്നെ ഒരു കമ്പിയിരിയു് ബോധനമിറിയായി നില്പു പരിച്ചു.

വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ കണ്ണു മൂറുന്നത് കരൻ്റെ അടുത്തുകൂടി അടുത്തു മെത്തിക്കൊണ്ടുനന്നു. എന്തും ഒന്നാതു് ഇത്തരം പറയുന്നതു. അവൻ കേട്ടു.

“പ്രിയപ്പെട്ടവരേ! വേതി! എന്തും മരണത്തിന്റെ വാതിലോക്കു കള്ളി വീളുകയാണു്. ഇനി അക്കപ്പം പുതിക്കു വേതിയുടെ സുന്ദരാനന്തം കരണൻ കേൾക്കത്തക്കവിധം ഇ് ധാരം സ്വപ്നക്കാരനാവാതെ ഞാൻ അകാലത്തിൻ മരിക്കാം.”

അതുകമ്പകൊണ്ടു് അവളുടെ ഹൃദയം അധിഞ്ഞു യോജ്ഞ കീഴക്കിടക്കൊണ്ടു് അവൻ പറഞ്ഞു.

“ഉദാഹരണിയാതെ തരുന്നതാ അങ്ങു് വീശപ്പള്ളിക്കാണു് അങ്ങയുടെ ചികാസതം കണ്ടു് ഇനിമെന്തിക്കൊക്കും പാതർ തെറ്റപ്പെടുകയില്ല. തൊട്ടത്തക്കൊക്കും അങ്ങയെ പിറവിക്കൊണ്ടുവരുകയില്ല. ഇനി അങ്ങയുടെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൻ്റെ ഏകൻ കണ്ടുപിടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിടം. ആദ്യത്തെ അവണയായതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ പെരിച്ചതു്.”

അങ്ങയത്തിന്റെ അത്ഭുതം അഗാധതയുടെ അധിപനായ ആ ചികാസതം അറപ്പും ഭയവും അതിപ്പിക്കുന്ന കരൻ്റെ വിരോധരൂപത്തിൽ അകലെ മരിക്കത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നാൽ കൂടുതൽ വീട്ടിലിട്ടും വ്യാപാരിയുടെ പത്രിയുടെ അടുത്തു ചെല്ലാൻ അതു് തടയാതെപ്പോയില്ല. പിന്നെന്തും പകൽവെളിച്ചത്തിൽ അവൻ ചികാസതത്തെ വീണ്ടു. പക്ഷെ വല്ലാത്ത ഒരു തോന്നിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തു പറ്റിയു കെട്ടിയില്ല. ക്രമേണ അദ്ദേഹം ഒരു നിശ്ശേഷം മരിക്കു സ്വഭാവമെടുത്തു. അവർ ഒന്നിച്ചിറങ്ങുന്ന സംസ്കാരിക്കു പതിവായി അവർ ഒന്നി

പത്തിൽ എണ്ണ നീ ന്യൂഹിച്ചു. ഉർദ്ധ്വാരം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന എണ്ണ നീ മർത്താവായി സ്വീകരിച്ചു! പക്ഷേ, പ്രതാപശാലിയായ ഒരു ഒരു മഹാമാന്ദ്യമായിരുന്നു എന്റെ അച്ഛൻ. അദ്ദേഹത്തോടു പക വീട്ടാൻ വേണ്ടി ഞാൻ കട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദർശ്യവൽ എണ്ണ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവൾ എണ്ണ ഒരു മീകരസത്വമാക്കി മാറി. ആ മീകരരൂപത്തിൽ എണ്ണ ന്യൂഹിക്കാനും എണ്ണ വിവാഹംകഴിക്കാനും സുന്ദരിയായ ഒരു കന്യക തയ്യാറാകുന്നതുപോലെ ഞാൻ ഒരു മീകരസത്വമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു ആ ദർശ്യവൽ തയ്യാറായത്. അതിനൊരു യുവതി തയ്യാറായാൽ എനിക്കു ശാപമുൾക്കടം ലഭിച്ചു! ഞാൻ വീണ്ടും സമുഖനായ ഒരു രാജകുമാരനായിത്തീർന്നു. ഞാൻ ഒരു മീകരസത്വമായി നിങ്ങളുടേതു സംവത്സരങ്ങൾ കഴിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ പതിനൊന്നു യുവതികൾ ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ വരികയുണ്ടായി. അവരിലൊരു എന്റെ ന്യൂഹിത്തിൽ, മനുഷ്യത്തിൽ, പക്ഷേ എണ്ണ ന്യൂഹിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. പന്ത്രണ്ടാമതു വന്നതു നീയോണം. ബീജസംക്രമിയായ എണ്ണ ന്യൂഹിച്ചു് നീ മാത്രമാണം. അതിനാൽ പ്രതാപശാലിയായ ഒരു രാജാവിന്റെ പത്നി യും വലിയൊരു രാജ്യത്തിന്റെ രാജ്ഞിയുമാകാനുള്ള സാദ്ധ്യ്യം നിനക്കുവേണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു.‘‘

© கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம், தமிழகம்
 வெளியீட்டுப் பொதுவகம், 1982

E. Acaule
A. Acaule (synonym)
 No. 1000000000

E. Acaule
 The Little Scarlet Flower
 in Malabar

Հայաստանի Հանրապետության
Վարչապետ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎԱՐՉԱՊԵՏ

ՀԱՅԿ

ՀՀ ԲԾ